

Prvi susret s učenikom na praktičnoj nastavi u radnom okruženju

Prvi dojam koji stvaramo prema nekoj osobi vrlo je važan u svakodnevnom životu, pa tako i u odnosu mentor - naučnik. Upravo zbog tog saznanja trudim se da prvi utisak prema naučniku/naučnici bude što pozitivniji. Znam da je tijekom praktične nastave u mojem salonu važno konstantno voditi brigu o naučniku/naučnici što znači da će biti potrebno provoditi češće kontrole samog rada naučnika/naučnice, pravilne primjene zaštite na radu i slično. Priprema prije prvog dolaska naučnika/naučnike uključuje i pomno planiranje prvih radnih zadataka. Budući da je kod naučnika/naučnice tada moguća prisutnost određene doze straha, neizvjesnosti i treme za početak naučnik/naučnica promatra ono što radim u salonu. Nakon određenog vremena zadajem zadatak da imenuje i doda neki određeni alat ili materijal potreban za rad. Na taj način naučniku/naučnici omogućim da zadatak savlada, nakon čega slijedi pohvala i tako na direktan način djelujem na smanjenje eventualnog straha, treme čime doprinosim rastu samopouzdanja. Osim navedenog pripremam i pisane materijale gdje ću voditi vlastite bilješke o naučniku/naučnici tijekom pohađanja praktične nastave, kao i nabavku potrebnih materijala za realizaciju praktične nastave.

Informacije o učenicima koji dolaze na naukovanje prikupljam tako da kontaktiram roditelje kojima dajem upute koje su obaveze naučnika/naučnice i mene kao mentora te ih upitam imaju li kakve informacije o djetetu koje smatraju važnima i na koje bih eventualno morala obratiti pažnju tijekom praktične nastave. U školi kontaktiram razrednicu, voditeljicu praktične nastave i stručnu učiteljicu praktične nastave, a vezano za informacije za dijete za eventualne zdravstvene poteškoće, obiteljsku situaciju, početak praktične nastave, raspored održavanja, vrijeme polaganja naučničkih ispita. U Obrtničku komoru Koprivnica javljam se vezano za eventualne nejasnoće vezane za sklapanje ili raskid Ugovora o naukovanju i slično.

Mi u salonu radimo kao tim i svi smo na neki način uključeni u proces podučavanja naravno pod mojim mentorstvom i nadzorom. Potičem svakog zaposlenika da pomogne naučniku/naučnici ukoliko je to potrebno čime pridonosim boljoj komunikaciji svih zajedno što je osnova za kvalitetan rad.

Svaki novi naučnik, kao i klijent za mene je izazov. Moramo imati na umu da je to dijete došlo iz osnovne škole u sasvim novu sredinu. Svakom novom naučniku pristupam individualno kao osobi koja se razlikuje od drugih. Svi smo različiti, a oblikuje nas nasljeđe i okolina. Kroz prvi razgovor s naučnikom/naučnicom sama procjenjujem je li dijete uvjereno da je odabralo pravo zanimanje i je li nadareno za struku koju je odabralo. Dan kada dolazi naučnik/naučnica započinjem s dobrodošlicom s osmijehom na licu i toplinom u glasu. Ukratko se predstavljam (nekoliko osnovnih podataka, ime, prezime, mjesto gdje živim, koliko dugo radim, zašto sam odabrala to zanimanje, kako pristupam tom zanimanju, čime se bavim izvan radnog vremena i slično) i govorim im neku zanimljivost o sebi kako bi se naučnik/naučnica opustili i poželjeli možda oni podijeliti neke svoje dojmove, iskustva ili upitati nešto.

Na ovaj način predstavljam naučnika/naučnicu zaposlenicima: „Evo dragi moji zaposlenici stigla nam je nova naučnica/naučnik koja želi biti budući majstor frizer. Omogućimo svi zajedno da u

ugodnoj atmosferi naučnik/naučnica bude motivirana da nauči što više i da svoje obrazovanje okruni polaganjem majstorskog ispita“.

Upoznavanje s radnim prostorom je proces koji traje nekoliko dana, jer pazim da naučnika/naučnicu prvi dan ne zatrpam s previše informacija. Ukoliko nisu zapamtili sve iz prvog puta upućujem ih da ponovno pitaju ili da vode u svojoj bilježnici vlastite bilješke. Naučniku/naučnici pokazujem mjesto obuke te moguće opasnosti koje treba prevenirati pravilnom primjenom zaštite na radu. Naučnika/naučnicu upoznajem s osnovnim informacijama o salonu, radnom vremenu, ormarićem za odlaganje stvari, mjestom za užinu, sanitarnim čvorom.

Od učenika očekujem da ima odgovoran stav prema poslu, da prati moj upute i da ako ima neki problem da mi se slobodno povjeri. Naučniku/naučnici objašnjavam da je moja uloga mentora da organiziram i vodim naukovanje te da realiziram pedagoško-stručni dio naukovanja. Naglašavam da sam tijekom pohađanja naukovanja odgovorna za njega/nju te da ulažem svoje vrijeme i znanje kako bih ga/ju osposobila da danas sutra samostalno kvalitetno obavlja poslove frizera s naglaskom na važnost cjeloživotnog učenja i obrazovanja. Mentor mora biti u koraku s trendovima struke, nadograđivati znanje iz područja struke i načina vođenja odgojno-obrazovnog procesa.

Pravila ponašanja donosim usmeno i pismeno. S unutarnje strane vrata ormarića za ostavu napisan je kućni red frizerskog salona. Naučnika/naučnicu podsjećam da je važno redovito i na vrijeme dolaziti na naukovanje. Osim navedenog važno je i prozračiti salon, radna mjesta držati urednima, wc uvijek držati čistim, ne otuđivati stvari, treba paziti i čuvati svaku stvar (alat) koji se nalazi u salonu, uvijek slušati i poštovati starije, pozdraviti korisnika kada ulazi i izlazi i zahvaliti se, pažljivo pratiti što se događa u salonu, biti nasmijan i uslužan, ne ogovarati i smijuljiti se pred korisnikom, ne žvakati žvakaću gumu ili hranu pred korisnikom, ne upadati u razgovor nepotrebno, ne šaptati pred korisnikom, biti uvijek uredan i počestljan, mobitele koristiti samo u nuždi, ne opterećivati klijente svojim problemima, ne pregovarati s klijentima nego ga pažljivo slušati i **NE ZABORAVITI DA JE KORISNIK UVIJEK U PRAVU.**

Naučnika/naučnicu motiviram na način da ih novčano nagradim da im osiguram hranu (galeb), potrebnu odjeću i obuću adekvatnu za naukovanje. Jako mi je stalo da u salonu vlada obiteljsko ozračje stoga se naučnik/naučnica može poslužiti svim u salonu što je dostupno u vidu šišanja, izrade frizure, bojanja kose i tome slično. Cilj mi je da steknu povjerenje u mene te da razvijamo partnerski odnos uz poštovanje jednih prema drugima.

Osim motivacije važna je i nadarenost u frizerskoj struci da bi se u naučniku mogle razvijati vještine, navike i potrebe. Prvenstveno mi mentori moramo biti stručnjaci u svojoj struci. Moramo imati voditeljske osobine, pozitivne osobine za ophođenje s mladim ljudima, organizacijske sposobnosti, osjećaj odgovornosti, otvorenost prema novitetima i napretku, kreativni, sposobni za timski rad, imati jakost volje i spremnost za odlučivanje. Moramo znati prenositi obrazovne sadržaje prema planu i programu izobrazbe, podučavati i odgajati, ocjenjivati i vrednovati, nadzirati i savjetovati. Naprosto moramo imati niz dobrih karakternih osobina koje zadiru u moralnu sferu. Mislim da samo onaj koji ima uzorne osobine može kao uzor nekom drugom postavljati određena pravila i mjerila.

Kod pripremanja naučnika važno je otkloniti zbunjenost i uspostaviti suradnju, pobuditi interes za rad i učenje lijepim riječima i ohrabivanjem. Kod pokazivanja i objašnjavanja radnih zadataka

treba kratko i razumljivo objasniti te zorno pokazati osnovne radnje (što, kako, zašto). Povratno pitam naučnika/naučnicu je li razumio/razumjela što sam mu pokazala i objasnila. U objašnjavanju nastojim uvijek objasniti zašto se nešto radi na određeni način kako bi naučnik/naučnica mogli povezati zašto se nešto radi na određeni način s ciljem dobivanja željenog rezultata.

Svako dijete koje želi upisati frizersku školu (zanat) mora biti iskreno, marljivo, uljudno (ne nametljivo) sposobno da prihvati kritiku, da zna riješiti problem ako se desi i da je uvijek spremno za rad jer to je struka gdje bez rada nema uspjeha.